

Bilaga 1

Bedömningspromemoria: Innehållet i och undertecknandet av överenskommelsen mellan Finland och Estland om folkbokföring

Inledning

Finland och Estland förhandlar om en överenskommelse mellan staterna som ska främja folkbokföringen och informationsutbytet i situationer där en person flyttar från den ena staten till den andra. Överenskommelsen hör till finansministeriets förvaltningsområde, och ministeriet har lagt fram ett förhandlingsinitiativ våren 2016. Förhandlingarna om överenskommelsen hör samman med de resolutioner som Finlands och Estlands regeringar kom överens om på sitt jubileumsmöte den 7 maj 2018.

I förhandlingarna på tjänstemannanivå om folkbokföring har det nåtts ett preliminärt samförstånd om innehållet i överenskommelsen. Finansministeriet ordnar nu en andra remissbehandling om innehållet i överenskommelsen och om huruvida det är ändamålsenligt att underteckna den. Den första remissbehandlingen ordnades 2018 så att utlåtandena skulle vara inlämnade den 6 november 2018. Efter den andra remissbehandlingen bedömer staterna i sina förhandlingar om texten i överenskommelsen behöver ändras utifrån de nationella remissbehandlingarna. Överenskommelsen ska undertecknas hösten 2020.

Syftet med överenskommelsen är att stödja befolkningens rörlighet mellan Finland och Estland samt att underlätta folkbokföringen i staterna. Målet är att en person ska kunna ha en registrerad bostadsort endast i en av de två staterna åt gången och att beslutet om bostadsorten vid flyttning ska registreras i båda staternas befolkningsdatasystem. Å andra sidan syftar överenskommelsen till att säkerställa att personen inte blir utan bostadsort när hen flyttar mellan länderna. Överenskommelsen ska även främja utbytet av befolkningsdata mellan ländernas befolkningsdatasystem. En person som flyttar mellan länderna ska inte vara tvungen att visa upp särskilda intyg med de uppgifter som myndigheterna utbyter med stöd av överenskommelsen. Det ska användas elektroniska metoder i anmälningsförfarandet mellan registreringsmyndigheterna.

Överenskommelsen hör nära samman med ett förvaltningsavtal som undertecknas av generaldirektören för Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata. Eftersom överenskommelsen främst reglerar folkbokföringen i avtalsstaterna, handlar förvaltningsavtalet om kontinuerligt utbyte av befolkningsdata mellan staterna. De två avtalen genomgår båda remissbehandling sommaren 2020 och ministeriet önskar att remissinstanserna sätter sig in i båda två.

Lagen om hemkommun (201/1994) trädde i kraft den 1 juni 1994. I lagen finns bestämmelser om bland annat anmäningsskyldigheten för den som flyttar, mottagandet av anmälningar, anteckningen om hemkommun och folkbokföringskommun i befolkningsdatasystemet. Kapitel 5 i lagen om hemkommun innehåller även bestämmelser som hänvisar till rättelse av fel som gäller hemkommun, bostad eller folkbokföringskommun och om omprövning och ändringssökande som gäller beslut om rättelse av fel som fastställs i lagen om de certifikattjänster som tillhandahålls av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata (304/2019). I 11 § föreskrivs om förvaltningsbeslut om anteckningen av hemkommun. Om detta kan omprövning och ändring sökas enligt hänvisningsbestämmelserna i kapitel 4. Omprövning kan begäras enligt förvaltningslagen och ändring kan sökas genom besvär enligt lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Den

skyldighet att göra en flyttanmälan som föreskrivs i lagen om hemkommun gäller såväl flyttning inom Finlands gränser som flyttning till Finland eller till utlandet.

Befolkningsdatasystemet är ett av det finländska samhällets viktigaste basregister, som förs för att möjliggöra, genomföra och säkerställa samhällets funktioner och informationsförsörjning samt samhällsmedlemmarnas rättigheter och skyldigheter. Lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009), nedan kallad *befolkningsdatalagen*, trädde i kraft den 1 mars 2010. Lagens namn ändrades den 1 januari 2020 till lagen om befolkningsdatasystemet och de certifikattjänster som tillhandahålls av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata i och med att Befolkningsregistercentralen och magistraterna slogs samman till en ny myndighet. I lagen ingår bland annat bestämmelser om uppgiften som registeransvarig för befolkningsdatasystemet, befolkningsdatasystemets datainnehåll, uppdatering av uppgifter, behörighet att uppdatera uppgifter samt utlämnande av uppgifter. Närmare bestämmelser om befolkningsdatasystemets datainnehåll samt anmälan och behandling av uppgifter finns i statsrådets förordning om befolkningsdatasystemet (128/2010).

I Finlands befolkningsdatasystem kan en persons bostadsort även fastställas på grundval av en internationell överenskommelse. Bestämmelser om registrering av flyttning från ett nordiskt land till ett annat finns i överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om folkbokföring, som undertecknades i Stockholm den 1 november 2004. Överenskommelsen gäller personer som är registrerade som bosatta i en av dessa stater och som flyttar till ett annat nordiskt land. Enligt överenskommelsen avgör den lokala registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten om en person ska registreras som bosatt i inflyttningsstaten. Om personen registreras som bosatt i inflyttningsstaten ska utflyttningsstaten på motsvarande sätt avregistrera personen. Med stöd av överenskommelsen är det även möjligt att ändra på uppgifter om den som flyttar och om hans familjeförhållanden. Tills vidare finns det inga andra arrangemang mellan de nordiska länderna som är jämförbara med överenskommelsen.

En person som flyttar från den ena staten till den andra ska anmäla sin flyttning till inflyttningsstaten enligt landets lagstiftning och bestämmelser och inom den tidsram som fastställs i dem. En person som flyttar utomlands från Finland ska enligt 7 a § 4 mom. i lagen om hemkommun göra en anmälan om flyttning till utlandet. I anmälan ska framgå den utflyttande personens namn, personbeteckning, flyttningdag, adress utomlands, syftet med flyttningen till utlandet, tiden för vistelsen utomlands samt övriga uppgifter som behövs för anteckning om hemkommun och bostaden där samt om tillfällig bostad. Uppgiften om personens bostadsort grundar sig i regel på denna anmälan. Alla gör dock inte en anmälan till utflyttningslandets befolkningsdatasystem när de flyttar från ett land till ett annat. Detta kan skapa en situation där personen är registrerad som permanent bosatt både i Finland och i Estland.

Flyttning mellan länderna kan påverka kvaliteten på befolkningsdata även på längre sikt, efter själva flyttningen. När en finsk medborgare har flyttat utomlands beror det i regel på personens egen anmälan om den finländska registreringsmyndigheten får kännedom om ändringarna eller tilläggen i personens personuppgifter. Enligt 24 § 1 mom. 2 punkten och 25 § i befolkningsdatalagen har en finsk medborgare som vistas utomlands skyldighet att anmäla ändrade eller nya uppgifter till befolkningsdatasystemet omedelbart efter att en ändring eller ett tillägg har konstaterats. Sådana uppgifter är till exempel ett ingånget äktenskap, en adressändring eller barns födelse. I praktiken är det dock möjligt att sådana händelser i personens liv inte registreras om personen inte själv anmäler dem till de finländska myndigheterna. Det är viktigt att informationen om personens familjeförhållanden och bostadsort är uppdaterad när personen uträttar ärenden med myndigheter. Uppgifterna blir aktuella i synnerhet om personen flyttar tillbaka till Finland. Ovannämnda problem

är relativt vanligt förekommande, speciellt mellan Finland och Estland, eftersom många flyttar mellan länderna. Det finns även personer som flera gånger flyttar från det ena landet till det andra. Då kan det förekomma brister i registreringen av personens bostadsort och livshändelser.

Det centrala innehållet i överenskommelsen

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med överenskommelsen är att stödja befolkningens rörlighet samt att underlätta folkbokföringen vid flyttning mellan Finland och Estland. Ett mål för överenskommelsen är även att de personer som flyttar mellan länderna snabbare ska få en personbeteckning i inflyttningslandet. En person som flyttar från den ena staten till den andra ska registreras i inflyttningsstaten utifrån pass och andra dokument, och hen får en personbeteckning utan onödigt dröjsmål, på samma sätt som vid en normal flytt. Efter detta ska registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten meddela utflyttningsstatens registreringsmyndighet om registreringen av personen och få personuppgifterna om personen i fråga av utflyttningsstatens registreringsmyndighet.

Överenskommelsen ska oavsett nationalitet tillämpas i situationer där en person som är permanent bosatt i en av de fördragsslutande staterna flyttar till den andra staten. En bredare tillämpning av bestämmelserna i överenskommelsen förutsätter emellertid att inflyttningsstaten följer förfarandet i överenskommelsen och meddelar utflyttningsstaten om flyttningen inom utsatt tid. Endast i detta fall kan förfarandet inledas.

Förfarandet vid flyttning

Enligt överenskommelsen ska en person som flyttar till den andra staten vara skyldig att till inflyttningslandets registreringsmyndighet anmäla de uppgifter som anges i överenskommelsen och visa upp dokument som bekräftar hans identitet, medborgarskap och det personliga identifikationsnummer som personen fått i utflyttningsstaten. Inflyttningsstatens lagstiftning ska fortsättningsvis bestämma tidsfristen för anmälan samt förutsättningarna för bostadsort och vistelse i landet. Med stöd av överenskommelsen har inflyttningsstaten även behörighet att besluta om personens bostadsort, dvs. om personen registreras som bosatt i inflyttningsstaten, i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Det meddelande som registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten skickar till registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten ska innehålla det personliga identifikationsnumret från utflyttningsstaten, så att registreringsmyndigheten i utflyttningsstaten på ett tillförlitligt sätt kan identifiera personen och föra in personens flyttning till den andra staten i sitt register.

Registreringsmyndigheten i inflyttningsstaten bestämmer om den som flyttar registreras som bosatt i inflyttningsstaten. Detta beslut fattas enligt inflyttningsstatens lagstiftning. Beslutet binder även utflyttningsstaten, som för in flyttningen i sitt register efter att ha fått ett meddelande om flyttningen från inflyttningsstaten. Om inflyttningsstaten beslutar att registrera personen som bosatt i staten i fråga, ska den skicka ett meddelande om detta till utflyttningsstaten. Detta meddelande ska innehålla följande personuppgifter: personligt identifikationsnummer i utflyttningsstaten; namn; födelsedatum; födelseort; medborgarskap; kön; personligt identifikationsnummer i inflyttningsstaten; datum för flyttningen till inflyttningsstaten; bostadsort och hemkommun och inflyttningsstatens lokala befolkningsregistermyndighet.

När utflyttningsstaten har fått meddelandet och fört in flyttningen i sitt register ska den i sin tur skicka följande personuppgifter till inflyttningsstaten: personligt identifikationsnummer i inflyttningsstaten och utflyttningsstaten; namn; födelsedatum och födelseort; kön; medborgarskap; civilstånd och datumet för ändrat civilstånd; namn, födelsedatum och kön för personens nuvarande make eller partner i ett registrerat partnerskap; namn, födelsedatum, födelseort och kön för personens barn under 18 år samt uppgift huruvida personen är respektive barns vårdnadshavare eller inte samt, om flyttaren är under 18 år, namn, födelsedatum, födelseort, kön och personligt identifikationsnummer i utflyttningsstaten för personens samtliga föräldrar eller vårdnadshavare.

Avlägsnande av dubbla registreringar

Eftersom det för tillfället antagligen finns personer som har registrerats som bosatta i båda staterna, ska överenskommelsen även omfatta ett förfarande för att avlägsna dubbla registreringar när överenskommelsen träder i kraft. En person som vid ikraftträdandet av överenskommelsen är registrerad som bosatt i båda staterna ska i fortsättningen endast vara registrerad som bosatt i den stat där personen själv anser sig vara bosatt på basis av sina familjeförhållanden, utkomst eller andra motsvarande omständigheter och som personen på grund av dessa omständigheter har den starkaste anknytningen till. Om personens egen uppfattning om sin bostadsort inte kan utredas ska personen fortsätta att vara registrerad i den stat där hans bostadsort senast ändrades. Registreringsmyndigheten i den stat där personens bostadsort senast ändrades fastställer i vilken stat personen ska vara registrerad. För att bostadsorten ska kunna fastställas genom detta förfarande innehåller artikel 10 i överenskommelsen bestämmelser om informationsutbytet mellan registreringsmyndigheterna för att fastställa en persons bostadsort.

Överenskommelsens ikraftträdande ska inte påverka den registrerade bostadsorten om personen endast är registrerad som bosatt i en av staterna, Finland eller Estland.

Metoder och vidare informationsutbyte

Överenskommelsen främjar även vidare informationsutbyte mellan registreringsmyndigheterna om personer som är medborgare eller bosatta i en av staterna. Enligt 8 artikel i överenskommelsen kan den ena statens registermyndighet lämna ut uppgifter om den andra statens medborgare eller invånare till den andra statens registreringsmyndighet till den del tillämpliga lagar och bestämmelser om dataskydd tillåter detta.

Informationsutbytet som grundar sig på överenskommelsen ska vara elektroniskt. Vardera staten får använda personuppgifter från den andra staten endast för att uppdatera och korrigera uppgifterna i sitt eget befolkningsregister. När den ena staten har gjort anteckningar i sitt befolkningsregister utifrån uppgifter av den andra staten kan emellertid uppgifterna i detta befolkningsregister behandlas och lämnas ut i enlighet med statens och Europeiska unionens lagstiftning om hantering och utlämnande av personuppgifter.

Förhållande till den befintliga nationella lagstiftningen

Enligt förarbetena för befolkningsdatalagen (RP 89/2008 rd) innehåller lagen inte några särskilda bestämmelser om utlämnande av uppgifter i befolkningsdatasystemet till utlandet, eftersom detaljerade bestämmelser om detta redan finns i personuppgiftslagen och eftersom det inte framkommit något klart behov av särreglering. När uppgifter i befolkningsdatasystemet lämnas ut till ett annat EU-land eller EES-land tillämpas enligt förarbetena samma bestämmelser och principer som i fråga om utlämnande av uppgifter i Finland. Dataskyddsförordningen, som börjat tillämpas

senare, reglerar behandlingen av personuppgifter inom hela EU. Om uppgifter i befolkningsdatasystemet lämnas ut utanför EU, till s.k. tredjeländer, tillämpas bestämmelserna om överföring av personuppgifter utanför EU-länder i kapitel V i dataskyddsförordningen.

Utlämnande av uppgifter i befolkningsdatasystemet för att fastställa bostadsort och för att uppdatera Estlands befolkningsdatasystem omfattas av den gällande befolkningsdatalagen. Med stöd av 29 § i lagen kan uppgifter som föreskrivs i lag eller i en förordning som utfärdats med stöd av lag eller uppgifter som behövs för utförande av en arbetsuppgift, en åtgärd eller ett uppdrag som föreskrivs i eller med stöd av lag lämnas ut för myndighetsuppgifter. Denna bestämmelse kan även tillämpas på de myndigheter som ansvarar för förvaltningen av Estlands befolkningsregister.

Det bör noteras att även om utbytet av befolkningsdata mellan myndigheterna kan grunda sig på de befintliga bestämmelserna i befolkningsdatalagen, krävs det i vissa fall, i fråga om det finska befolkningsdatasystemet, en överenskommelse för att kunna överlåta rätten att besluta om personens bostadsort till de estländska registreringsmyndigheterna. Det är ändamålsenligt att överenskommelsen samtidigt innehåller bestämmelser om de uppgifter som utbyts i samband med fastställandet av bostadsort och om behandling av dessa uppgifter.

I 6 § i lagen om hemkommun ingår en hänvisning till en gällande nordisk överenskommelse om registrering av flyttning mellan de nordiska länderna. Det bör inkluderas en motsvarande hänvisning till den kommande överenskommelsen mellan Finland och Estland. Ändringen av lagen om hemkommun kan förenas med regeringens proposition om antagandet av överenskommelsen och sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

I övrigt har det vid beredningen inte uppdagats andra behov av ändringar i lagstiftningen. Överenskommelsen sätts i kraft genom en blankettlag och en blankettförordning.

Behov av riksdagens godkännande

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis anses en bestämmelse höra till området för lagstiftningen om bestämmelsen gäller utövande eller inskränkning av en grundläggande rättighet som är tryggad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om det ärende som bestämmelsen avser, om det finns gällande bestämmelser i lag om det ärende som bestämmelsen avser eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om det i lag.

Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse i en internationell förpliktelse till området för lagstiftningen oavsett om bestämmelsen står i strid med eller harmonierar med en bestämmelse som i Finland utfärdats genom lag (till exempel GrUU 6/2001 rd och GrUU 48/2004 rd).

I artikel 1 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde, till exempel vilka flyttningar överenskommelsen gäller. Artikel 2 i överenskommelsen ingår definitioner av de mest centrala begreppen. Eftersom definitionerna i dessa artiklar indirekt påverkar innehållet i och tillämpningen av överenskommelsens övriga bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, till exempel en persons anmälningsskyldighet enligt artikel 4, hör de till området för lagstiftningen.

Enligt 9 § i lagen om hemkommun ska Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata anteckna folkbokföringskommun för en finsk medborgare då hen stadigvarande bosätter sig

utomlands. Därtill får Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata göra motsvarande anteckning i befolkningsdatasystemet om den av någon annan än personen själv får en uppgift om att personens hemkommun eller bostaden där har ändrats eller om att personen stadigvarande bosatt sig utomlands, om det är uppenbart att uppgiften kan anses tillförlitlig. Enligt artikel 5 i överenskommelsen beslutar inflyttningsstatens registreringsmyndighet om personen ska registreras som bosatt i inflyttningsstaten. Enligt artikeln fattas beslutet i enlighet med inflyttningsstatens lagstiftning. Utflyttningsstatens registreringsmyndighet kan registrera utflyttningen först efter att den mottagit inflyttningsstatens anmälan om att bostadsorten registrerats.

Den finländska registreringsmyndigheten binds således av det beslut av den estniska registreringsmyndigheten om huruvida en person som flyttat från Finland till Estland ska anses ha flyttat permanent från Finland. Bestämmelsen i artikel 5 i överenskommelsen innebär därigenom ett undantag från bestämmelsen i 9 § i lagen om hemkommun, enligt vilken beslutanderätten tillkommer Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata. Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen.

Enligt 1 punkten i artikel 4 i överenskommelsen ska den som flyttar från endera staten till den andra göra en flyttanmälan till inflyttningsstatens registreringsmyndighet inom den tidsfrist som anges i statens lagar och bestämmelser. Bestämmelsen i artikeln ska anses höra till området för lagstiftningen eftersom den gäller anmälningsskyldighet och på det sättet även grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Anmälningsskyldigheten enligt överenskommelsen överensstämmer emellertid som sådan med skyldigheten att göra en flyttanmälan enligt lagen om hemkommun.

I artiklarna 3, 4, 6, 7, 8 och 10 i överenskommelsen ingår bestämmelser om behandlingen av personuppgifter. Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen fastställs närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att det med tanke på skyddet för personuppgifter är viktigt att reglera registreringens syfte, innehållet i de registrerade personuppgifterna, de tillåtna användningsändamålen för och eventuellt utlämnande av personuppgifterna, bevaringstiden för uppgifterna i personregistret samt den registrerades rättsskydd. Kravet att utfärda bestämmelser genom lag gäller även möjligheten att lämna ut personuppgifter med hjälp av en teknisk anslutning (GrUU 17/2007 rd, s. 3 och GrUU 30/2005 rd, s. 4). Regleringen av behandlingen av personuppgifter på lagnivå ska vara heltäckande och detaljerad (se t.ex. GrUU 1/2018 rd, s. 2 och GrUU 31/2017 rd, s. 2). I sitt utlåtande om regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning som kompletterar EU:s allmänna dataskyddsförordning ansåg grundlagsutskottet det emellertid att vara motiverat att ändra sin tidigare ståndpunkt gällande lagstiftningen om skyddet för personuppgifter. Skyddet för personuppgifter bör i första hand tillgodoses med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lagstiftningen. Speciallagstiftningen bör vara avgränsad till nödvändiga bestämmelser inom ramen för det nationella handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger (GrUU 14/2018, s. 5). Bestämmelserna om behandling av personuppgifter i överenskommelsen ska anses vara på lagnivå trots att den behandling av uppgifter som hör till överenskommelsens tillämpningsområde i första hand omfattas av bestämmelserna i dataskyddsförordningen och dataskyddslagen och inte i detta avseende kräver någon detaljerad lagstiftning.

Enligt finansministeriets uppfattning innehåller överenskommelsen bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, vilket innebär att godkännandet förutsätter riksdagens medverkan. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen kommer att bedömas närmare i regeringens

proposition gällande godkännandet av överenskommelsen och sättandet i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Ålands befogenhet

Med stöd av 29 § 1 mom. 1 punkten i självstyrelselagen för Åland omfattas folkbokföringen av rikets lagstiftningsbehörighet. Det är fråga om en befogenhet som med stöd av 29 § 2 mom. helt eller till vissa delar kan överföras på landskapet genom lag. Folkbokföringen har dock inte överförts på detta sätt. Överenskommelsen om befolkningsregistrering anses höra till rikets lagstiftningsbehörighet.

Konsekvenser

Utbytet av upplysningar som överenskommelsen förutsätter sker elektroniskt och utnyttjar informationsleden Suomi.fi och Estlands motsvarande tjänst X-Road. En utvidgning av de program som används för informationsutbyte mellan de nordiska länderna bedöms inte som ändamålsenligt. Överenskommelsen låter de anmodade myndigheterna bedöma om de uppgifter som tas emot först hanteras manuellt eller om de införs som sådana i registret. Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata har ännu inte fattat sitt principbeslut om hur uppgifterna behandlas, men en direkt registrering i befolkningsdatasystemet torde vara möjlig, bara uppgifternas riktighet kan säkerställas med hjälp av tekniska kontroller. Det ska även göras en jämförelse mellan Estlands och Finlands befolkningsregisterdata vid då överenskommelsen sätts i kraft, för att identifiera de personer som vid ikraftträdandet är registrerade i båda länderna. Ett brev om de åtgärder som behövs och om den registeransvariges behörighet att agera utan den berörda personens medverkan kommer att skickas till dessa personer.

Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata uppskattade i samband med den förra remissbehandlingen att kostnaderna för ikraftsättandet kommer att uppgå till cirka 23 000 euro. Denna uppskattning innehöll en utvidgning av de program som används mellan de nordiska länderna, informationsutbytet för att ta bort dubbla registreringar vid ikraftträdandet och informationen till de personer som är registrerade i båda länderna. Därtill uppskattade Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata att den kommer att behöva tilläggsresurser på ett årsverke för informationsutbytet med Estland. Detta omfattar både arrangemangen enligt överenskommelsen och informationsutbytet på myndighetsnivå med anknytning till överenskommelsen. Eftersom en utvidgning av de program som används mellan de nordiska länderna inte ansetts ändamålsenlig och överenskommelsens innehåll har ändrats något sedan den förra remissbehandlingen kan denna uppskattning av kostnaderna inte längre anses relevant. Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata gör en ny uppskattning enligt de förändrade omständigheterna och sammanställer vid behov ett förslag till budget.

Ändamålsenligheten i att underteckna överenskommelsen

Genom detta förfarande ber finansministeriet de berörda myndigheterna och andra berörda parter om ett utlåtande gällande överenskommelsen och huruvida det skulle vara ändamålsenligt att underteckna den. Samtidigt ber ministeriet om en bedömning av vilka åtgärder överenskommelsen förutsätter inom remissinstansernas förvaltningsområden och om överenskommelsen innehåller bestämmelser som förutsätter riksdagens medverkan och som inte har beaktats i denna bedömningspromemoria. Detaljerade frågor ingår i begäran om utlåtande.